

Familien Lundquist på Tibberup Allé 37

5. Under krigen

Vi mærkede ikke så meget til krigen. Når der var overflyvninger af enkelte allierede fly, tændte tyskerne lyskasterne og søgte efter dem, og når de skød kunne vi se, hvor granaterne sprang, og kom de for tæt på, blev der smidt sølvstrimler ud. Så blev der en meget stor lysplet på himmelen, og så slukkede de lyset. Engang faldt der et stort stykke af en granat ned og smadrede tagsten, og efter det måtte vi ikke stå ude og se det. En nat var der overflyvning af de 200 fly, der skulle ned og slette Dresden (terrorbombning). Den nat brummede det i timevis, og mor og far bad til, at tyskerne i Værløse holdt sig i ro, og det gjorde de heldigvis.

Vi så også fly blive skudt ned.

Under krigen blev et engelsk fly skudt ned. Det ene havnede på Poppelalle, mens det andet landede på den skrå mark oppe ved Skinderskovvej. Her lå faldskærmen, så der kom 2 menige og en officer, for at se om vi havde piloten. Mor sagde nej og samtidig sagde hun på tysk: `Du er langt hjemmefra, fra Bayern.` Der blev ikke set efter noget, men som hjemmesyerske gjorde det hende ondt at se det gode stof ligge der. Vi ville gerne have hentet den, men det turde far og mor ikke.

I 1970 var jeg i selskab med en københavner, der fortalte, at under Krigen havde han været ude i Egebjerg ved Ballerup med varer, og da han kørte forbi en mark så han noget hvidt stof ligge der, så på tilbagevejen stoppede han og så, det var en faldskærm. Han lagde den på sin Long John (en slags budcykel), hvor den lå utildækket og kørte helt ind i midten af København. Der var nogle der sagde, at han ikke var rigtig klog, men som dreng havde han ikke tænkt på det, men det var mærkeligt at tyskerne ikke fik øje

på den.

Ejner og Aksel købte en stor gris, som tys-tys blev slagtet i vaskekælderen. Den kom om aftenen, da det var mørkt, ingen måtte se det, for det var strengt forbudt. Så blev der tændt op under gruekedlen, da der skulle bruges meget kogende vand til skoldning. Om morgenen kom slagteren, og der blev slagtet under meget hyl. De blev stukket så blodet kunne rende ud, det gjorde de den gang, og så blev vinduerne lukket op og dampen stod ud. Alle havde hørt det, ingen sagde noget. Den halve gris kom i et sulekar og saltet ned, men blodpølse, medisterpølse, sylte og mørbrad blev hurtigt spist. Meget af sulekarret blev efter krigen smidt på møddingen, for det var jo saltet.

Tobak var svært at købe og smagte dårligt. Ovre på den grund på kanten af gartner Nielsen og Stormlygårds mark, der hvor Aksel havde sine bier, blev der dyrket tobaksplanter, og bladene blev efter høst hængt til tørre oppe på loftet, og så skaffede Aksel sukker og sirup - noget sort stads, der blev smurt på bladene og rullet sammen, og når det var trukket sammen og næsten tørt, så blev det skåret fint med brødmaskinen, det var god pibetobak. Der blev også destilleret snaps i køkkenet, jo de var såmænd meget lovlydige. Der blev også ordnet bitavler i vaskekælderen, og så var der bier over det hele.